

SAYISIZ NİMETLERİN EN TATLILARINDAN BİRİ: UYKU

“ Geceleri sizi öldüren (uyutan) gündüzün ne iş yaptığınızı bilen odur. Sonra belirlenmiş süre içinde süre tamamlanması için orada sizi diriltten o’dur. Sonra dönüşünüz o’nadır. Sonra yaptıklarınızı O, size haber verecektir. En’am/60 “

Uyku yarım ölüm olmasına rağmen yediğimiz ekmek, içtiğimiz su ve teneffüs ettiğimiz hava kadar kıymetli bir nimettir. Bundan on beş yıl önce Manisa’da yakından tanıdığım bir dostum vardı. Tıpta adını bilmiyorum. Uykusuzluk hastalığına yakalandı. Başlangıçta uyku ilaçları ile idare ediyordu. Daha sonra ilaçlar da fayda etmedi. Gündüzleri ve Geceleri bir türlü uyuyamazdı. Gece sabahlara kadar sokaklarda dolaşırdı. İlk zamanlar polisler tarafından zaman zaman da nezarete alınırdı. Konu anlaşıldıktan sonra da bırakılırdı. Uykusuzluk daha başka hastalıkları da tetikledi. Nihayet genç yaşta, genç denebilecek yaşta vefat etti. Allah rahmet eylesin.

Bu vesile ile uykunun da bir nimet olduğunu tekrarlayalım. Bu nimetin kıymetini çoğu kez bilmeyiz. Teneffüs ettiğimiz havanın ve suyun kıymetini bilmediğimiz gibi. Tarikat ehli “ Uyku küçük ölümdür” diye tarif ederler. Uyku halinde iken yanı başımızda olan olaylardan habersiz bir şekilde yaşıyoruz. Gözümüze ve kulağımıza pamuk tıkamıyoruz. Ama yanı başımızda konuşulana duymuyoruz, uykusu çok hassas olalar hariç. Gözlerimiz perdeleniyor. Cenab-ı Hak da uykuyu küçük bir ölüm olarak bizlere ifade ediyor. Yani geceleri uykuya daldıran Allah’tır. Uyku da Rabbimiz’dendir. Çünkü geceyi yaratan o’dur. Nebe suresinde “ Uykuyu istinatgâh kıldık, geceyi de elbise kıldık” buyuruyor. Çünkü uyku nimetini veren de Rabbimiz’dir. Rahmetli ninem “ çarşıdan alınmaz, sepete konulmaz, ondan tatlı bir şey olmaz. Rabbimiz’in verdiği bu nimet nedir” diye uyku nimetini bilmece olarak bize sorardı.

Uyku “ öldükten sonra dirilmeyeceğiz” diyenler için bir ibrettir. Öldükten sonra çevremizde okadar ölüp dirilenler var ki, bunları görüp de ibret almayan gözlere herhalde manevi bir mil çekilmiştir. Baharın yeşeren, yazın sararan, sonbaharın solan ve dökülen yapraklar, kışın kemikleşen ağaçlar ve baharın yağmurların yağması ve toprağı güneşin yalaması ile bir anda yeşillenen ve canlanan binlerce değil, milyonlarca bitkiler ve ağaçlar, baharın ve yazın canlanan, kışın yok olan sinekler bahar ve yaz geldiğinde tekrar onları diriltten Allah insanı mı diriltemeyecek. Zaten her gün öldürüp diriltmiyor mu? Bu

güne kadar toprağa düşüp de nabit olmayan tohum gördük mü? Her şeyin bir tohumu varken, toprağa giren bizler bir avuç gübre mi olacağız. Allah'ın en şerefli olarak yarattığı bizleri bir avuç gübre olsun diye mi yarattı?

Yazımızın başlığını Derviş Yunus'un "UYKU" ile ilahisiyle taçlandıralım:

Ah nice bir uyursun uyanmaz mısın? /	Göçtü kervan kaldık dağlar başında
Çağrışır tellallar inanmaz mızın? /	Göçtü kervan kaldık dağlar başında
Emir haç göçeli hayli zamandır /	Muhammet cümleye dindir, imandır
Delilsiz gidilmez yollar yamandır /	Göçtü kervan kaldık dağlar başında
Yunus sen bu dünyaya niye geldin? /	Gece gündüz Hakk'ı zikretsin dilin
Evliyaya uymaz ise yolun /	Göçtü kervan kaldık dağlar başında

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Yunusemre Belediyesinin desteğiyle Manisa Cumhuriyet Anadolu Lisesi Öğrencileriyle beraberdi.